

fig ud over en vis Længde, ordnede andre Forhold, som der her kunde være Tale om, samt for øvrigt — det maa jeg ogsaa nævne — bestemte en Minimallon for de Arbejdere, der ingen Priskurant have. I det Tilfælde, at den Slags Bestemmelser indføres i Kontrakterne, vilde Staten som den egentlige Arbejdsgiver have gjort sit for at forebygge, at der stete en Arbejdsnedlæggelse. Jeg tror altsaa og jeg haaber, at ærede Medlemmer ville være af samme Opfattelse som jeg, at det vilde være rigtigst og billigst, at Staten stillede sig saaledes. Det er ikke rigtig, at Staten i Forvejen tager Parti med den stærkere mod den svagere. Men selv under saadanne Forhold kunde en Løntamp vel fremkaldes fra den ene eller den anden Side eller fremkaldes udefra, og da vilde det være Statens Opgave at søge at mægle. Staten staar jo, som jeg før udtalte, som den egentlige Arbejdsgiver, og den har, forekommer det mig, den Forpligtelse at søge at jævne Striden, søge at dele Sol og Wind lige og gøre Ret og Stel mellem de kæmpende Parter. Blandt Slutningsbestemmelserne kunde ogsaa indføres i disse Kontrakter, at saafremt der maatte udbryde Stridigheder mellem Entreprenøren og Arbejderne, eller saafremt det maatte komme til Strejke, saa blev der forbeholdt Statsstyrelsen Ret til at undersøge disses Oprindelse og tildels at dømme deri, i alt Fald at søge at mægle, derefter at afgive sin Kendelse, forinden Krigen blev rejst, forinden Løntampen kom til at rase. Jeg tror, at naar Regeringen eller Statsstyrelsen træder op paa den Maade, vilde den kunne bilægge mange af de Stridigheder, der nu finde Sted, og jeg tror ogsaa, at den Maade, hvorpaa Regeringen har ordnet dette Forhold, hvorpaa den har affattet disse Kontrakter, og den Maade, hvorpaa den truer med, at samtlige fremtidige Kontrakter skulle udføres, kun vil vække yderligere Bitterhed og ikke gøre noget i Retning af at indstrænke Løntampen, men tværtimod vil gøre den mere hidsig og mere varm, naar den kommer til at foregaa. Jeg skal nu, idet jeg, som jeg før udtalte, paa Grund af den fremrykkede Tid, vilde fatte mig kort, anbefale den ærede Minister at tage disse Betragtninger, jeg her har gjort gældende, under Overvejelse, og søge at fremkalde saadanne Bestemmelser, som jeg nævnte, ved fremtidige Kontrakter. Det bør søges at forhindre, at der i fremtidige Kontrakter tages Parti i Forvejen, og derimod optrædes saaledes, som det vil være rettest og rigtigst for en fredelig Udviklings Skyld, saa at vi kunne forebygge Stridigheder dergennem, at Arbejderne i Forvejen ere ga-

ranterede imod at blive udbyttede alt for stærkt, og hvis det skulde ste, at der kom en Løntamp op, bør Staten ogsaa forstaa at finde sin Plads som mæglende mellem Parterne.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem opholdt sig længere ved dette Emne end strengt taget tilladeligt, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag.

Da der endnu er indtegnet en Række Talere, skal jeg slutte Mødet i Dag og ansætte næste Møde til i Morgen Kl. 1, for hvilket Dagsordenen er:

Fortsettelse af tredje Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892.

Mødet hævet Kl. 5. 5.

Fem og firindstyvende Møde.

Tredagen den 6te Marts 1891, Kl. 1.

Formanden (Høgskbro): Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt og om Bonusudbetaling af Skolelønnen til Skolelærere og Lærereinder. Eksemplarer ere omdelte i Saar, og Ændringsforslag til Sagens anden Behandling kunne indgives i Bureauet til Søndag Middag Kl. 1.

Ligeledes har Finansudvalget afgivet Betænkning og Indstillinger angaaende de til det henviste Andragender, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte. Ændringsforslag til Sagens eneste Behandling kunne indgives i Bureauet ligeledes til Søndag Middag Kl. 1.